

**AARTJE LANGSTAARTJE
EN DE SLAGROOMTAART**

A

A

R

T

J

E

“Aartje Langstaartje en de slagroomtaart.”
geschreven en geïllustreerd door PetraLouise Muris
voorlees/ leesboek voor kinderen rond 8 jaar en ouder.

Alle werken van deze auteur zijn wereldwijd auteursrechtelijk beschermd bij file- reg international

(lees sommige lange woorden met een streepje er- tussen als één woord)

BLADZIJ	HOOFDSTUK
3	1 Lorretje eet van een taart.
7	2 Meneer Siem is boos.
11	3 De lekkere slagroomtaart.
14	4 Een nieuwe taart.
16	5 Nee toch! Niet weer!
19	6 Straf?

HOOFDSTUK 1 LORRETJE EET VAN EEN TAART.

Aartje Langstaartje slaapt in Lorretjes kooi.
De muis slaapt door als de winkel- deur opengaat.
Karin komt met haar dieren de dieren- winkel binnen.

‘Hallo meneer Siem, ik wil u wat vragen,’ zegt zij.
‘Ik ben Karin en dit zijn Euras en Miauw.
Kent u mijn dieren nog?
Ik heb hier in de buurt een winkel gehuurd.
Ik ga samen met lampen Keesje een winkel openen.
Euras en Miauw gaan onze lampen- winkel bewaken.
Vroeger bewaakten zij mijn dieren- zaak.
Ik wilde vragen of u op mijn dieren wilt letten.’
‘Woef!’ blaft Euras.
‘Miauw!’ miauwt Miauw.

Aartje schrikt wakker, hij kijkt over de rand van de papegaaien- kooi. ‘Euras, Miauw!’ piept hij blij.
‘Lorretje, doe het deurtje open! Ik moet eruit!’

Lorretje klautert vlug naar zijn deurtje en opent die.
Aartje kan eruit.
De vogel klimt er ook uit.
Hij vliegt naar de grote zwarte hond.
‘Lorretje blij, hond lief!’ snerpt hij in zijn oor.
Waf- Waf komt ook aanrennen, hij is zo blij dat het meteen een wilde boel wordt.
De honden blaffen, springen en rennen door de winkel.
Lorretje vliegt er kriesend boven.
Pijlsnel gaat het. Er valt van alles omver.

'Euras af!
'Waf- Waf rustig!
'Lorretje ga jouw kooitje in!
De dieren luisteren niet.
Zij zijn blij elkaar te zien.

'Pft,' zucht meneer Siem: 'weet je zeker dat jouw dieren geen lampen omver gaan gooien?'

Karin schiet in de lach. 'Ha, ha, ik hoop het niet.

Mijn hond heeft rommel gemaakt.

Nu past u zeker niet meer op mijn dieren.'

Meneer Siem lacht: 'het is hier toch een dieren- zaak?

Ha, ha, als jouw beesten stout zijn verkoop ik ze wel.

Grapje hoor, jouw dieren mogen hier wel even blijven.'

Karin zegt: 'ik ga gauw naar mijn winkel.

Vanmiddag worden de lampen gebracht en morgen moeten zij hangen.

De winkel moet mooi worden, mijn dieren zouden in de weg lopen.'

'Ik begrijp het wel, ha, ha,' lacht meneer Siem: 'jouw dieren zijn wel lief maar dat zij in de weg lopen geloof ik wel. Ik pas wel op ze.'

Karin bedankt, zij holt naar haar nieuwe winkel.

Omdat meneer Siem nog vele grote dozen moet uitpakken, ziet hij niet dat de dieren naar buiten wandelen.

Hij heeft het te druk.

'Ik heb honger,' smakt Euras: 'ik heb trek in iets heel erg lekkers. Aartje, is de viswinkel er nog?'

'Ja, heb jij dan trek in vis?' vraagt Aartje.

'Zal ik iets te eten vragen aan meneer Siem?'

'Nee ik wil iets heel erg lekkers en ik zie daar al iets.'

Alle dieren lopen achter Euras aan en die blijft likkebaardend voor de winkelruit van de banket- bakker staan.

'Aartje! Woef, kijk hier toch eens!

Moet je kijken! Ik zie heerlijke taarten!

Woef, ik wil taart eten!

Waf- Waf smakt: 'woef, waf, ik wil ook taart!'

'Weet je nog,' zegt Parel tegen Miauw: 'weet je nog dat wij in de snoep- fabriek van de kerstman waren.

Daar kregen wij ook taart. We mochten overal van eten.

Wat was die slagroom- taart lekker hè?'

Euras kwijlt: 'ga jij eens naar binnen Aartje en haal jij eens even die chocolade- taart?' ([zeg sjok oo laa de](#))

'Chocola is gevaarlijk voor honden,' weet Aartje: 'en ik heb geen geld. Je kunt beter brokken eten.'

'Maar ik lust zo graag taart!' jankt Euras.
Aartje piept: 'weet je dat je geld nodig hebt?
Zonder te betalen krijg je die taart niet.
Kom we gaan terug Euras!'

Euras jankt heel hard: 'woe' oe' oef, ik wil taart, ik wil taart!'
Terwijl Euras voor de winkel- ruit jankt maken de katten
plannen. Zij vertellen hun plan aan Aartje.
Miauw zegt: 'wij komen hier toch wonen?
Wij willen dat Karin taart koopt dan kunnen wij feest vieren.
Wil jij dat vragen Aartje?'

'Lorretje hap, hap!' krijst Lorretje.
Hij vliegt meteen de banket- bakkerij binnen en landt op een
slagroom- taart. Hij hapt er meteen een flink stuk af.
De spetters slagroom vliegen door de lucht.

'Laat dat!' gilt het meisje achter de toonbank.
'Kan iemand die vogel weghalen?
Die vogel moet de winkel uit! Kst beest!'
Zij klapt heel hard in haar handen.
Dat maakt Lorretje aan het schrikken, hij vliegt de winkel uit.
Hij landt met zijn vieze slagroom- poten bovenop Euras.

Omdat het winkel- meisje moppert, trippelt Aartje naar
binnen.
'Het spijt Lorretje, hij vloog naar binnen omdat de deur open
stond.'
Het meisje zegt boos: 'ik wil ook wel frisse lucht!
Zeg muis, meneer Siem betaalt toch wel die taart?'

De kleine muis rent de winkel uit en moppert: 'het is jouw
schuld Lorretje! Nu kunnen wij die taart wel vergeten.
Meneer Siem zal erg boos op ons zijn.'

HOOFDSTUK 2 MENEER SIEM IS BOOS.

De dieren lopen stilletjes de dieren- winkel binnen.
Aartje piept angstig: 'meneer Siem heeft toch niet gemerkt dat wij buiten waren?'

Omdat meneer Siem nog steeds druk bezig is klimt Lorretje vlug zijn kooi in en Waf- waf gaat snel zijn mand in. Miauw en Parel gaan in de winkel liggen en Euras gaat op de mat bij de keuken- deur liggen.
Aartje verstopt zich op een donker plekje.

De hele dag is het een komen en gaan van klanten.

Om vijf uur stapt Karin binnen.
'Hoe is het gegaan?' vraagt zij.
'Ik denk wel goed, ik heb Euras om twaalf uur uitgelaten.
'Dank u wel meneer Siem en ook bedankt voor het oppassen. Kom je mee Euras? Miauw, kom je ook?
We gaan naar jullie nieuwe plek.
Jouw mand staat al klaar Euras.
Kom je ook bij ons wonen Aartje?
Waar is die muis? Ik zie hem niet.'

'Tja, ik weet ook niet waar die is,' zucht meneer Siem:
'ik heb hem niet verstopt. Misschien is hij buiten.
Je weet het nooit met die muis.
Wist je dat hij op Kreta was? Dat Griekse eiland?
Hij wist ook nog de weg terug te vinden, knap hè?
Als jij wilt dat hij bij jullie gaat wonen, dan moet jij het hem zelf vragen.
Wat mij betreft blijft hij hier, ik hou van hem.
Ik wil hem nooit meer kwijt.'

Aartje hoort het allemaal maar hij blijft toch waar hij is.
Karin loopt met haar dieren de winkel uit en niet lang daarna
komt er iemand schreeuwend binnen.

Het is het meisje van de banket- bakkerij.
Zij schreeuwt vreselijk boos: **‘die rot papegaai!**
Waarom laat u dat beest los- vliegen?
Hij heeft een slagroom- taart verwoest en nu moet ik
van mijn baas die taart betalen!’

Zij gooit de taartdoos op de toonbank en schreeuwt nog
harder: **‘u mag deze taart aan die vogel geven!**
Ik wil zeven euro en vijftig cent!’

‘Welke vogel? Mijn vogel?’ reageert meneer Siem.

‘Die vogel,’ wijst het meisje: **‘het is die grote grijze met**
die rode staart- veren!’

‘Ach nee, mijn Lorretje doet zo iets niet, hij was aldoor hier.’
‘Dan was het toevallig zo’n zelfde vogel, trouwens jouw muis was ook in de winkel.’ schreeuwt het meisje kwaad.
(zo’n = zo een zeg zoon)

Meneer Siem haalt zeven euro vijftig uit de kassa.
‘Hier hebt u zeven euro vijftig. Het spijt mij erg, ik zal voortaan beter op mijn dieren passen.’
Het meisje zegt een stuk zachter: ‘dank u wel.’
Zij loopt de dieren- winkel uit.

Meneer Siem zoekt overal in zijn winkel.
‘Salamanders! Aartje waar zit je!
Waar zit jij muis, ik zie je niet.’

Opeens ziet hij Aartjes verstopp lek.
Aartje verstopt zich onder de katten- matten bij de winkelruit onder het wandrek.

‘Ik zie je wel!
Ben jij met Lorretje buiten geweest?
En hebben jullie van een taart gesnoept?
Kom eens onder die matten vandaan?’

De muis blijft onder de matten zitten.
Dan loopt meneer Siem naar Lorretjes kooi,
hij bekijkt de vogel goed.
Hij ziet geen slagroom tussen de poten van
Lorretje. Lorretjes kop is wel vies.
Er kleven veertjes aan zijn oogje.
Dat voelt niet prettig.
De vogel probeert het eraf te krabbelen.

‘Was de taart lekker?’ vraagt meneer Siem.
Lorretje schudt zijn veertjes en snerpt: ‘Lorretje hap, hap!’
‘Dat dacht ik al. Jij mag niet naar buiten Lorretje!’

‘Waf- waf hap, hap!’ krijst Lorretje.
‘Die ook? Heeft Waf- Waf ook taart gesnoept? Foei!’
Lorretje herinnert zich al het lekkers bij de kerstman.
Waf- waf had daar wel taart gesnoept.
Meneer Siem denkt nu dat Waf- Waf ook in de banket-
bakkerij was.

Waf- Waf wordt met mand en al in het keukentje gezet.
‘Voor jou geen voer vandaag. Jij hebt genoeg gegeten.
Ik zal je straks nog uitlaten maar daarna moet je terug!
En jij krijgt ook niets muis! Ga jij ook maar naar de keuken.’
Lorretje verdwijnt ook met kooi en al de keuken in.
Dan sluit hij de keuken- deur.

‘Zo Parel, jij krijgt iets heel erg lekkers want jij bent lief.’
De kat komt verrast kijken wat voor lekkers hij krijgt.

Voordat meneer Siem de winkel sluit laat hij Waf- Waf uit.
Hij kijkt niet in de taartdoos die op de toonbank staat.
Als hij dat wel had gedaan, had hij gezien dat alleen Lorretje
ervan had gesnoept, de taart is bijna heel.
Er staan vogelpoot- afdrucken op en ook de afdruk van zijn
snavel staat in de taart en er is veel slagroom af.

Waf- Waf wil de keuken uit.
Hij heeft honger, hij jankt.
Aartje wordt er dol van.
‘Er staan nog katten- brokjes in keuken- kastje.’ piept hij.
Waf- Waf is meteen stil, hij snuffelt aan het kast- deurtje.
Dan begint hij ertegen te krabbelen, wel een half uur.
Dat helpt natuurlijk niets.
Hij geeft het op en gaat weer in zijn mand liggen.
Hij piept zielig totdat hij in slaap valt.

HOOFDSTUK 3 DE LEKKERE SLAGROOMTAART.

'Hallo!' groet Karin als zij de dieren- winkel inloopt.
'Hier zijn mijn beesten weer.
Ik heb Euras zijn mand bij mij dan kan hij lekker liggen.'

Zij zet de mand neer en Euras stapt er meteen in.
'ik hoop dat de lampen- winkel vandaag klaar is.
Als dat niet zo is, mogen mijn beesten dan morgen weer komen?'

'Dat is goed,' zegt meneer Siem: 'de dieren vermaken zich wel.'

Als er een klant binnenkomt zegt Karin: 'ik ga, tot ziens!'

Meneer Siem helpt de klant en gaat daarna de vogeltjes verschonen.

Euras snuffelt rond en komt tot de ontdekking dat er iets heel lekkers in de witte doos op de toonbank moet staan.

Hij gaat met zijn voorpoten tegen de toonbank staan en trekt met zijn tanden de doos eraf.

“Plof,” de witte taartdoos valt in de hondenmand.

De dieren rennen er onmiddellijk op af.

Euras sleurt de doos zijn mand uit en schrokt grote hompen taart naar binnen. Waf- Waf helpt mee.

Miauw springt met een stukje op de toonbank en Lorretje op het wandrek.

Alleen Parel kijkt toe, hij wacht totdat iedereen genoeg heeft gegeten. Hij lust alleen de room.

Er ligt nog een groot stuk taart in de hondenmand.

Euras stapt in zijn mand en draait rondjes totdat hij met zijn bips in de taart ligt.

De slagroom plakt aan zijn lijf.

Hij likt het eraf en schrokt daarna de rest van de taart op.

Parel ziet dat er waarschijnlijk niets overblijft.

Daarom springt hij van de toonbank en likt de restjes room uit de hondenmand.

Plots komt meneer Siem binnen met een kooitje.

Hij zet de kooi neer en kijkt naar Euras.

Hij ziet de slagroom op zijn bek.

‘Wat is dat op jouw bek? Is dat kwijl? Ba wat smerig, dat moet eraf.’

Hij pakt een papieren zakdoekje en veegt de hond schoon.

Hij kijkt naar de vloer. ‘Hé wat is dat op de grond?’

Dat is de taartdoos en die is leeg!

Kom uit jouw mand Euras! Schiet op!

Foei Euras, er ligt nog een kaarsje in jouw mand en jouw rug is ook vies!

Jij hebt dus de rest van de taart opgevreten?

Nou dat heb je grondig gedaan, er zit geen kruimel meer in de doos!’

Euras jankt zielig.

‘Heb je buikpijn?’ vraagt meneer Siem.
‘O, o gelukkig ben jij niet mijn hond.
Mijn hondjes doen zoiets nooit.’

Hij geeft Euras een aai en bedenkt dat Waf- Waf ook taart heeft kunnen eten. Hij kijkt naar zijn hondje.
‘Waf- Waf! Jij stoute hond! Ik zie daar een stuk taart in jouw mandje liggen! Wel ja, en je hebt er ook nog bovenop gelegen! Nou, jij kan wel een bad gebruiken.’

“**Ding, dong,**” pingelt de bel.
De winkel- deur gaat open.
Er komen klanten binnen en Karin is er ook bij.
Meneer Siem helpt zijn klanten en Karin streelt haar jankende hond.

‘Die gulzigaard heeft teveel taart gevreten Karin!’
‘Meneer Siem! Euras mag helemaal geen taart!’
‘Dat weet ik ook wel, hij heeft die van de toonbank gepikt!’
‘Heeft hij de taart helemaal alleen opgegeten?’
Hoe groot was die taart?’

De klanten lachen.

Meneer Siem zegt: ‘ik weet het niet. Die taart was al aangevreten door Lorretje.
Het was een slagroom- taart uit de banket- bakkerij.
Je weet wel die van zeven euro vijftig.’
‘Maar..., dat zijn grote taarten!’ schrikt Karin.
Zij zegt: ‘de honden moeten in bad, zij zijn allebei smerig.
Ik breng ze naar de honden- salon daar kunnen zij in bad.
Ik hoop dat ze tijd hebben.
Kom Waf- Waf, hup Euras, jullie moeten mee.’
Karin loopt met de honden de winkel uit.

HOOFDSTUK 4 EEN NIEUWE TAART.

Omdat meneer Siem heel vroeg in zijn winkel is, laat hij eerst de hond uit.

Na een uur is hij terug maar het is nog steeds geen tijd om de winkel- deur te openen.

‘Ik ga thee zetten,’ denkt hij en loopt de keuken in.

Hij ziet het kast- deurtje.

‘Daar is tegenaan gekrabbeld, ik moet dat deurtje verven.’

Zuchtend schuurt hij het kast- deurtje.

‘Ik heb nog een blik blauwe verf.

Ik zal gauw dat deurtje verven.’

Hij pakt de verf uit het keuken- kastje en ziet het kattenvoer staan.

‘O dat wilden ze hebben, ze hadden zeker niet genoeg taart op.’

“**Bonk, bonk!**” Er bonkt iemand op de winkel- deur.

‘Wie is daar?’ roept meneer Siem.

‘Mag de deur even open?’ vraagt een mannen- stem.

‘Ik ben aan het verven. Even geduld, ik kom er aan.’

Meneer Siem maakt zijn handen schoon en rent naar de deur.

‘Mijn winkel is nog gesloten.’ zegt hij.

Hij wijst naar een rond bordje op de deur.

‘Ik kom wat brengen. Als u de deur dicht laat kan ik het niet geven.’

Meneer Siem doet zijn deur open en neemt een doos aan.

‘Wat zit erin?’ vraagt hij.

‘Taart, een hele lekkere.’

‘Waar heb ik dit aan te danken?’

De banket- bakker zegt: 'tja het zit zo, als het winkel- meisje met de taarten knoeit, moet zij die taarten zelf betalen.
Mijn klanten willen geen beschadigde taart.
Ik bak ze niet voor niets.
Uw vogel had ervan gevreten.'
Meneer Siem vraagt: 'waarom krijg ik die taart dan?
Heeft Lorretje nog meer taarten beschadigd?'

'Nee deze taart is heel. Kijk maar. Deze taart is voor u omdat ik soms iets gratis krijg.'

Ik moet nu naar de bakkerij, mijn klanten komen zo.
Ik hoor nog wel of u de taart lekker vond,' glimlacht de banket- bakker: 'tot ziens.'

'Ha, ha,' lacht meneer Siem: 'lekker! Bedankt!'

Hij sluit zijn winkel- deur en zet de taart in het keukentje.
'Deze taart deel ik met Karin en Keesje, ik vraag of zij hier koffie komen drinken.'

Dan verft hij het kast- deurtje.

HOOFDSTUK 5 NEE TOCH! NIET WEER!

Meneer Siem opent de winkel- deur om wat frisse lucht binnen te halen.

De winkel stinkt erg naar verf.

Hij roept: 'niet naar buiten gaan beestjes!

De verf- lucht moet er nog uit.'

Karin komt met haar dieren binnen.

'Kunt u nog een keertje op ze passen?

Wij zijn nog niet klaar met de lampen- winkel,' zegt zij: 'maar binnenkort is er feest. Dan krijgen onze eerste klanten een leuk cadeautje. (zeg kaa dootje)

O ja meneer Siem, is Aartje hier? Ik wil hem iets vragen.'

'Ik pas wel op jouw dieren. Aartje zit in de keuken.

Loop daar maar heen, dat mag wel.'

Als Karin in de keuken is vraagt zij: 'meneer Siem?

Waar is die kleine muis dan?'

Meneer Siem kijkt meteen naar de lege kooi van Lorretje.

Hij ziet ook dat de hondenmand leeg is.

Hij roept: 'nee toch! Niet weer! Karin? Kun jij even blijven?

Ik hol even naar de overkant voordat Lorretje weer van een taart snoept. Dan ben ik weer zeven euro vijftig kwijt.'

Als hij even later de dieren- winkel inkomt hijgt hij:

'ze zijn weer weg Karin. Waar hangen zij nu weer uit.

Straks beschadigen zij misschien duurdere dingen.

Is Parel wel binnen?'

'Nee.' zegt Karin.

'Als ik dat niet dacht, ze zijn weer aan de wandel.

Tja dom van mij. De deur stond open. '

Hij gaat verder: 'ik kan ze nu niet gaan zoeken want dan komen mijn klanten voor niets.'

Karin zegt: 'ik weet iemand die ze snel gevonden heeft.'

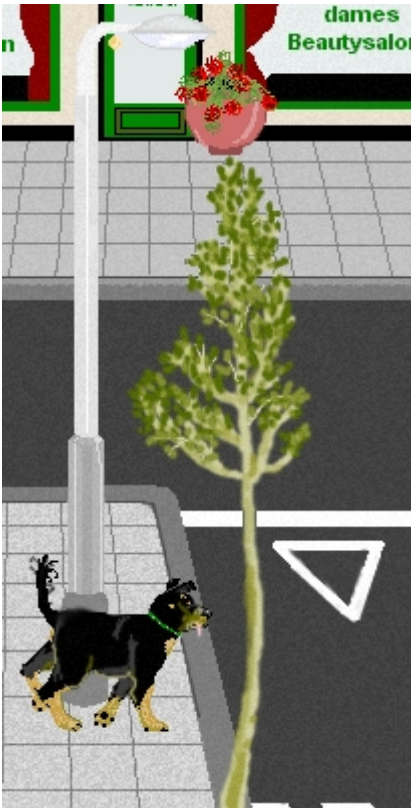
'Wie dan?' vraagt meneer Siem.

'Euras zoekt ze wel.'

Zij maakt zijn riem los en roept: 'zoek Aartje!'

'Kan hij dat echt?' vraagt meneer Siem.

'Nou en of, Euras zou een goede speurhond zijn.'

Euras rent de winkel uit.

Hij kijkt links en rechts.

Hij snuffelt over de grond en ruikt aan een struik.

Dan holt hij verder.

Hij snuffelt over de stoep en langs muren.

Aan palen en bomen.

'Woef, woef, ik zie jullie.'

blaft hij plots als hij de dieren voor de lampen- winkel ontdekt.

Aartje piept: 'ik wilde naar de nieuwe winkel.'

Zij wilden ook mee.'

Hij wijst naar Parel, Waf-Waf en Lorretje.

Euras zegt: 'Karin heeft mij gestuurd om jullie te halen.'

'Ik wil nog niet naar huis,' blaft Waf- Waf: 'ik wil buiten blijven.'

Euras blaft: 'Jij moet mee naar huis Waf- Waf.

Vooruit loop mee!

Kom muis, klauter op mijn rug, Lorretje kan er ook nog bij.

Ze wachten op ons.'

'Lorretje vliegen!'

'Dan niet,' blaft Euras: 'dan vlieg je toch naar huis?'

Maar Lorretje vliegt niet terug.

Hij vliegt in een boom en krijst naar Euras.

De andere dieren hebben ook geen zin om met Euras mee te gaan. Euras moet alleen terug.

'Waar is Aartje?' vraagt Karin als Euras terug is.

Zij lijnt haar hond aan.

'Woef.' blaft Euras, hij trekt haar de winkel uit.

Hij trekt Karin mee tot aan de lampen- winkel maar de dieren zijn daar niet meer.

'Euras!

Waarom trek jij me nu helemaal naar de lampen- winkel?

Nu moeten we weer terug!'

'Sorry meneer Siem,' zegt zij als zij terug is.

'Euras is toch geen goede speurhond, hij vond alleen de lampen- winkel. Ik weet niet waar uw dieren zijn.'

Meneer Siem zegt boos: 'dat is me wat.

Ik moet mijn dieren zoeken.

Het spijt mij Karin, jouw dieren kunnen hier niet blijven.

Ik sluit de winkel en ga op zoek.'

HOOFDSTUK 6 STRAF?

Meneer Siem loopt naar de banket- bakkerij.
Daar zijn de dieren niet.
Dan loopt hij langs alle winkels in het winkel- centrum.
Hij ziet de dieren nergens.

Meneer Siem wordt bozer en bozer want er zijn al enkele uren voorbij. 'Waar kunnen ze zijn? Misschien zijn zij in het park. Ik loop erheen.'

Hij loopt het park door.
De dieren zijn nergens te bekennen.
Daarom loopt hij weer naar zijn winkel.
Hij denkt: 'ik wacht hier nog even, misschien zijn ze zo terug dan kan ik naar huis.'
Lorretje vliegt plots de winkel in.
Hij vliegt meteen zijn kooi in.
Meneer Siem rent naar de kooi en sluit met een ijzer- draadje het deurtje af. Nu kan de vogel er niet meer uit.
Dan loopt hij naar buiten. Komen de andere dieren ook?
Daar zijn zij al. Aartje zit op de hondenrug.

'Waar waren jullie? Ik zocht jullie, ik zag jullie nergens!'
'Wij waren bij onze vrienden.' legt Aartje uit.
'Kijk muis, ik heb geen bezwaar dat jij uitgaat.
Parel en Waf- waf maar vooral Lorretje moeten hier blijven.
Je snapt natuurlijk wel dat jullie straf verdienen.
Jullie blijven voorlopig binnen en krijgen geen lekkers.'

De volgende dag komen Euras en Miauw naar de dieren- winkel.
De deur is op slot.

'We mogen niet buiten spelen!' blaft Waf- Waf keihard:
'wij hebben straf, kom maar een andere keer!
Meneer Siem is ziek en daarom is de winkel dicht.
Ik word straks door de bakker uitgelaten.
Die geeft ons ook te eten.
O ja er staat taart op het aanrecht maar ik kan er niet bij.
Parel wil de doos er niet afgooien.'
'Woef, ik lust taart!' blaft Euras keihard terug.
'Lorretje hap, hap!' snerpt Lorretje.

'Voordat die taart bederft,' piept Aartje: 'snoepen wij ervan.
Weggoaien is toch zonde?'
Euras hoort Aartje niet omdat de winkel dicht is.
Aartjes stemmetje is te zacht.
De muis piept: 'jammer Euras, voor jou geen taart vandaag.
Die grote taart is voor ons.
Jij hoort mij lekker niet, wij gaan smullen, ha, ha!
Hij rent naar het keukentje.

EINDE.